

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 41Csp/48/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5119203905
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Augustínová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2022:5119203905.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred sudkyňou JUDr. Lenkou Augustínovou, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: S. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom JM. XXXX/X, XXX XX G. - I. G., Š. Q. N., L. N. L. S. P., nar. XX.XX.XXXX, Y. G. Z. XXXX/X, XXX XX G. - I. G., štátny občan SR, v konaní o zaplatenie 7 510,58 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 959,42 eur v spojení s povinnosťou právoplatne uloženou I. výrokom rozsudku č. k. 41Csp/48/2019-173 zo dňa 06.02.2020, a to všetko v mesačných splátkach po 500 eur, vždy do 25. dňa v mesiaci, počnúc prvou splátkou splatnou do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku až do úplného zaplatenia dlhu pod následkom straty výhody splátok s omeškaním čo i len jednej splátky.

II. Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu prvostupňového, ako aj trov odvolacieho konania v rozsahu 100% trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobným návrhom doručeným Okresnému súdu Žilina dňa 03.04.2019 sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 7 510,58 eur, úrokov vo výške 116,32 eur, úrokov z omeškania výške 6,10 eur, úrokov vo výške 5,90 % ročne z nezaplatenej istiny 7 510,58 eur od 01.03.2019 do zaplatenia, úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatenej istiny 7 510,58 eur od 01.03.2019 do zaplatenia, úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov 116,32 eur od 01.03.2019 do zaplatenia, poistenia 7,56 eur a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 23.06.2017 uzatvoril so žalovanou úverovú zmluvu č. XXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 9 300 eur a žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver a úroky splácať v pravidelných anuitných splátkach a celý úver s príslušenstvom bola povinná splatiť do 26.06.2023. Bol názoru, že predmetná úverová zmluva spĺňa náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z.z. Uviedol, že dňa 28.02.2019 pre porušenie zmluvných povinností zo strany žalovanej rozhodol o predčasnej splatnosti úveru. Po zosplatnení úveru do dňa podania žaloby nevykonala žalovaná žiadnu úhradu. Vysvetlil, že suma 7 510,58 eur je istina poskytnutého úveru, keď žalovanej bol poskytnutý úver 9 300 eur a do dňa zosplatnenia úveru uhradila žalovaná na istinu sumu 1 789,42 eur. Rovnako vysvetlil a špecifikoval, že úroky 116,32 eur a úroky z omeškania 6,10 eur sú úroky od vzniku zmluvného vzťahu do zosplatnenia úveru. Uviedol, že poplatky za poistenie 7,56 eur predstavujú súčet omeškaných poplatkov za poistenie. Mal za to, že má nárok na zákonné úroky 5,90 % z nezaplatenej istiny aj po zosplatnení istiny. Citoval § 497 ObZ, § 502 ods. 1, § 503 ods. 1, 3, § 506 ObZ. Poukázal na § 53 ods. 9 a § 565 OZ.

3. Okresný súd žalobe žalobcu v plnom rozsahu vyhovel, dňa 27.05.2019 vydal platobný rozkaz (č.l. 48 spisu).

4. Žalovaná podala proti predmetnému platobnému rozkazu odpor. Neuznala pohľadávku žalobcu čo do výšky a dôvodu. Žiadala podrobiť zmluvu súdnej kontrole. Uviedla, že žalobca nemôže použiť nekalé praktiky a neprijateľné zmluvné podmienky. Zdôraznila, že zmluva je predtlačená, formulárová a spotrebiteľ nemôže obsah zmluvy ovplyvniť a musí ju podpísať, tak ako mu je predložená. Namietala, že nebol dodržaný postup podľa § 53 ods. 9. OZ, a teda nedošlo k predčasnému zosplateniu. Uviedla, že do dnešného dňa na zmluvu zaplatila 3 229 eur. A chýba doplatiť 6 071 eur ako rozdiel od sumy 9 300 eur. Zmluvu označila bez bližšieho odôvodnenia za neplatnú.

5. Súd uznesením zo dňa 18.07.2019 platobný rozkaz v celom rozsahu podľa § 267 CSP zrušil (č.l. 58spisu).

6. Žalobca k podanému odporu v písomnom vyjadrení zo dňa 15.08.2019 uviedol, že žalovaná nekonkretizovala bližšie, ktoré podmienky v zmluve sú neprijateľné a v čom spočíva ich neprijateľnosť. Mal za to, že žalovaná iba vágne odkázala na Občiansky zákonník. Žalobca si neúčtoval poplatok za spracovanie tak ako vyplýva z bodu 1.2 zmluvy. Má za to, že zmluva obsahuje všetky náležitosti. Výzvu na predčasné zosplatenie úveru nemožno považovať za odstúpenie od zmluvy. Zdôraznil, že postup podľa § 53 ods. 9 OZ dodržaný bol. Žalovaná mala úver splácať k 25. dňu v mesiaci od 25.07.2017 do 26.06.2020 vo výške 154,14 eur. Žalovaná sa k 28.02.2019 dostala do omeškania s úhradou splátok k 26.11.2018 vo výške 108,62 eur a k 27.12.2018 vo výške 154,14 eur, k 25.01.2019 vo výške 154,14 a k 25.02.2019 vo výške 154,14 eur. Vzhľadom na omeškanie splátky 26.11.2018 bol ku dňu 28.02.2019 úver zosplatený, žalovaná bola v omeškaní so zaplatením splátky 26.11.2018 dlhšie ako 3 mesiace. Na uplatnenie práva na zosplatenie úveru žalobca žalovanú upozornil druhou upomienkou z 26.11.2018, teda v lehote dlhšej než 15 dní. Podľa doručky si žalovaná prevzala upomienku 29.11.2018 a zosplatenie dňa 15.03.2019, čo potvrdila podpisom. Žalobu považoval za dôvodnú v celom rozsahu.

7. Žalovaná v duplike zo dňa 15.09.2019 uviedla, že výzvami na predčasné splatenie nebola oboznámená. Podpis na doručke nie je jej, prebala to jej matka, ktorá sa volá ako ona. Mala za to, že zosplatením 28.02.2019 sa zmluva stala neplatnou podľa § 457 OZ. Uviedla, že úver dostala 9 300 eur a uhradila 1 789,42 eur. Písomne uznala sumu 7 510,58 eur. Žiadala splátky 50 eur.

8. Žalobca v písomnom podaní zo dňa 11.10.2019 so splátkou 50 eur nesúhlasil.

9. Súd vo veci nariadil pojednávanie dňa 21.11.2019 a následne dňa 06.02.2020, na ktorom vec prejednal, vykonal dokazovanie a rozhodol vo veci samej, a to za ospravedlnenej neúčasti žalobcu, ktorý súhlasil s rozhodnutím vo veci v jeho neprítomnosti.

10. Splnomocnená zástupkyňa žalovanej pred súdom namietala, že žalobca neskúmal bonitu žalovanej. Uviedla, že žalovaná bola v čase poskytnutia úveru na rodičovskom príspevku. Mala za to, že matke na rodičovskom príspevku žiadna banka neposkytuje úver. Tvrdila, že žalovaná sa neoboznámila s VOP a sadzobníkom. Bola jej predložená len zmluva a štandardné informácie. K úverovej zmluve boli pripnuté poisťné podmienky. Tvrdila, že upomienky preberala ona. Žalovaná tak nemohla na upomienky reagovať, nakoľko o týchto nevedela. Namietala nesprávne uvedenú RPMN 6,15 % namiesto 6,17 %, čo vypočítala na kalkulačke na internete. Mala za to, že sa to považuje za neurčitosť, a teda zmluva je bezúročná a bezpoplatkov. Uviedla, že žalovaná je ochotná doplatiť istinu splátkami po 50 eur, viac sa jej nedá, je na rodičovskom príspevku. Tvrdila, že zmluva je neplatná poukázala na § 457 OZ. Tvrdila, že na zmluvu žalovaná zaplatila 2 605,80 eur. Uznala, že žalovaná zaplatí žalobcovi istinu 6 694,20 eur. Mala za to, že náhľad do úverového registra nepreukazuje skúmanie bonity. V prehľade účtu žalovanej boli vyznačené len splátky úveru.

11. Okresný súd v poradí prvým rozsudkom rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 7 633 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 7 626,90 eur od 01.03.2019 do zaplatenia, a to všetko v mesačných splátkach po 150 eur, vždy do 25. dňa v mesiaci počnúc prvou splátkou splatnou do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku až do úplného zaplatenia dlhu pod

následkom straty výhody splátok s omeškaním čo i len jednej splátky. Vo zvyšnej časti žalobu žalobcu zamietol. Žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania.

12. Žalobca aj žalovaná proti v poradí prvému rozsudku okresného súdu podali odvolanie.

13. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, uznesením č.k. 10CoCsp/16/2021-327 zo dňa 16.12.2021, odvolanie žalovanej v celom rozsahu ako neskoro podané odmietol. V dôsledku odvolania žalobcu rozsudok súdu prvej inštancie zrušil vo výroku I., v jeho časti o umožnení žalovanej uhradiť dlh v mesačných splátkach po 150 eur vždy do 25. dňa v mesiaci počnúc prvou splátkou splatnou do 3 dní od právoplatnosti rozsudku až do úplného zaplatenia dlhu pod následkom straty výhody splátok s omeškaním čo i len jednej splátky, vo výroku II. o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti (nepriзнaného zmluvného úroku po vyhlásení predčasnej splatnosti) a vo výroku III. o trovách konania a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Rozsudok súdu prvej inštancie zostal nedotknutý vo výroku I., v jeho časti o uložení povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 7.633 eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 7.626,90 eur od 1.3.2019 do zaplatenia. Krajský súd uviedol, že pokiaľ okresný súd zamietol žalobu vo zvyšnej časti (ohľadom nároku na zmluvný úrok z úveru), majúc za to, že veriteľovi prináleží nárok na zaplatenie dojednaného (zmluvného) úroku iba do vyhlásenia splatnosti úveru, jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Krajský súd v podrobnostiach odkázal na odôvodnenie uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 42/2020 zo dňa 16.6.2020, bod 14. a nasledujúce, publikovaného v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 1/2021 pod č. 5 (R 5/2021). V označenom rozhodnutí najvyšší súd dospel k záveru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. Konštatoval, že zo žiadneho ustanovenia Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka či zákona o spotrebiteľských úveroch nevyplýva zákaz dohody účastníkov úverovej zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do úplného splatenia úveru. Obchodný zákonník, ani Občiansky zákonník nemodifikuje moment trvania záväzku platiť úrok, ani jeho výšku v prípade omeškania dlžníka s platením úveru ani v prospech dlžníka, ani v prospech veriteľa. Za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho zosplateniu veriteľom, je nutné dospieť k záveru, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Pre spotrebiteľa je však nevýhodné, aby platil úroky až do zaplatenia istiny. Dojednanie, ktorého obsahom je platenie dohodnutých úrokov až do zaplatenia istiny jeho postavenie zhorší. Pokiaľ by totiž spotrebiteľ, ktorý sa pre svoju ekonomickú situáciu dostal s plnením splátok úveru do omeškania, musel v dôsledku vyhlásenia predčasnej doby splatnosti úveru platiť dohodnuté úroky až do úplného splatenia istiny, zaplatil by v konečnom dôsledku sumu neprimerane vysokú ako náhradu za poskytnutie peňazí. Dohodnuté úroky predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie, tzn. že jej výška musí byť stanovená v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Dlžník teda presne vie koľko bude povinný za poskytnuté peniaze veriteľovi zaplatiť. Túto vedomosť však dlžník - spotrebiteľ nemá v prípade dojednania, ktoré umožňuje navyšovanie tejto ceny bez jej presného ohraničenia. Keďže spotrebiteľ nevie predpokladať časový úsek svojho omeškania nie je možné ani určiť celkovú výšku zmluvného úroku, ktorý sa môže bez fixného ohraničenia navyšovať neobmedzene. Takto stanovená cena teda nie je vyjadrená určito, jasne a zrozumiteľne. Z tohto dôvodu potom dojednanie, ktorým sa dlžník - spotrebiteľ zaviazal platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplatenia istiny po vyhlásení predčasnej doby splatnosti úveru spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Takéto dojednanie je teda porušením ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Aj čo sa týka určenia splatnosti uplatnenej pohľadávky - povolenia žalovanej uhradiť dlh v splátkach, mal krajský súd za to, že odvolanie žalobcu je opodstatnené. Uviedol, že okresnému súdu nemožno uprieť snahu zohľadniť v rozhodnutí o povolení splátok viaceré aspekty prejednávanej veci (rodičovský príspevok, charakter/postavenie žalovaného, dohodnutá výška splátok). Samotná skutočnosť poberania rodičovského príspevku žalovanou, bez skúmania a vyhodnotenia ďalších relevantných skutočností na strane žalovanej (príkladmo - jedná sa o osamelú osobu starajúcu sa o dieťa); aké sú jej príjmové pomery odhládnuť od poberania rodičovského príspevku a jej výdavky; aké je výživné na maloleté dieťa; aké sú jej majetkové pomery atď.) nepredstavuje pre rozhodnutie/odôvodnenie okresného súdu dostatočný skutkový základ pre povolenie splátok. Uvedené je potrebné vnímať (aj) v kontexte skutočnosti, že žalovaná riadne neplnila zmluvné záväzky, v dôsledku čoho žalobca pristúpil k zosplateniu úveru, a teda by mal inak nárok na jednorazovú úhradu svojej pohľadávky. Krajský súd týmto nenaznačil, že by žalovanej nemohlo byť umožnené uhradiť dlh v splátkach; avšak bude potrebné, aby v takom prípade okresný súd svoje rozhodnutie náležite odôvodnil. V ďalšom priebehu konania okresnému súdu

uložil opätovne rozhodnúť o zvyšku žaloby (nepripravený zmluvný úrok) a o splatnosti žalobcovi priznanej pohľadávky (kde zohľadní aj odvoláciu argumentáciu žalobcu), ako aj o trovách konania (o nároku na ich náhradu), včítane trov aktuálneho odvolacieho konania.

Podľa § 391 ods. 2 CSP ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

14. Žalobca po rozhodnutí krajského súdu v podaní zo dňa 13.01.2022 vyčíslil uplatnený nárok - výšku zmluvného úroku nasledovne: výška splátky úveru bola určená na sumu 154,14 Eur mesačne (ods. 1.2 Zmluvy) počet splátok úveru bol 72 (ods. 1. 2 Zmluvy) celkom teda: $154,14 \times 72 = 11098,08$ Eur. Zo sumy 11098,08 Eur predstavuje istina 9300 Eur (výška úveru), a teda celková výška úroku, ktorú mal žalovaný uhradiť bola 1798,08 Eur ($11098,08 - 9300 = 1798,08$ Eur). Keďže súd už v rozsudku priznal žalobcovi nárok na zmluvný úrok do konečnej splatnosti úveru vo výške 116,32 Eur a žalovaný na zmluvný úrok uhradil 722,34 Eur, čo vyplýva z prehľadu splácania, ktorý tvoril prílohu žaloby (stĺpec „započítanie na úrok“), zvyšok dlžného úroku predstavuje 959,42 Eur ($1798,08 - 116,32 - 722,34 = 959,42$). Z uvedeného vyplýva, že žalobca má nárok na zmluvný úrok vyčíslený do konečnej splatnosti úveru a to vo výške 959,42 Eur (po zohľadnení úhrad žalovaného započítaných na úrok a po zohľadnení priznaného nároku na úrok v rozsudku 41Csp/48/2019-173). Žalovaný k dnešnému dňu neuskutočnil žiadne úhrady na predmetný úrok a jeho výška je naďalej aktuálna V zmysle vyššie uvedeného žalobcovi náleží ešte dlžný zmluvný úrok vo výške 959,42 eur.

15. Okresný súd vo veci opätovne nariadil pojednávanie na deň 13.06.2022, na ktorom vec prejednal, vykonal dokazovanie a rozhodol vo veci samej za účasti splnomocnenej zástupkyne žalovanej. Žalobca neúčast' na pojednávaní riadne a včas ospravedlnil, súhlasil s rozhodnutím bez jeho prítomnosti. Trval na uplatnenom nároku v celom rozsahu.

16. Žalovaná v podaní zo dňa 30.05.2022 uviedla rozhodné k veci samej po zrušení (resp. v rozsahu zrušenia prvostupňového rozhodnutia), že nie je vydatá, žije s partnerom, s ktorým má dve maloleté deti. Bývajú v čiastočne prerobenom rodinnom dome, na ktorom má spoluvlastnícky podiel 1/2. Na dome je zriadené záložné právo pre Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11,01011 Žilina IČO:31 575 951. Partner si zobral od veriteľa Hypotéku vo výške 109 800,00 Eur, na kúpu RD, splátka 294,59 eur. Partner pracoval na živnosť, počas COVID 19 prišiel o prácu a živnosť musel pozastaviť. Má ju pozastavenú do 10.08.2026. Zamestnaný na pracovný pomer toho času nie je. Chodí na príležitostné brigády aby mohol uhrádzať splátky Hypo a PSS. Žalovanej skončil rodičovský príspevok tento rok v januári. Nastúpila do práce kde má príjem od 400 do 500 Eur príjem. Dostáva na deti rodinné prídavky za obidve deti 51,76 Eur. Je spoludlžníkom na úverovej zmluve od veriteľa Prvá Stavebná sporiteľňa. Úver si bral partner ten je hlavný dlžník a on je spolu dlžníčka. Úver sa bral vo výške 45.000,00 Eur. Mesačná splátka 285,89 Eur. Žalovanej mesačné výdavky: Obedy deťom škola a škôlka za obidve deti od 50 -do 61,20€ záleží aký je dlhý mesiac, staršej dcére tanečný krúžok 110€, Umelecká škola staršej dcéry 21€, telefón 30,99€, strava, Príkladám doklady výpisy platieb za obedy, platby za umeleckú školu a tanečného krúžku. Dňa 26.5.2022, bola vykonaná jednorazová platba vo výške 2.700,00 Eur priamo v Prima banke na úverový účet. Žalovaná vyhlásila, že do pojednávania vloží ešte na úverový účet 1.000 eur. Zvyšnú sumu žiada uhradiť formou mesačných splátok po 150,00 Eur nakoľko celá zvyšná suma je pre ňu neúnosná zaplatiť, s možnosťou mimoriadnych splátok. Súd by mohol brať do úvahy, že žalovaná vložila na úverový účet určitú časť peňazí a mohol by jej vyhovieť v splátkach ako uviedol aj Krajský súd v bode 38. Krajský súd týmto nenaznačil, že by žalovanej nemohlo byť umožnené uhradiť dlh v splátkach; a však bude potrebné, aby v takom prípade okresný súd svoje rozhodnutie náležite odôvodnil. Ostatný obsah podania (č.l. 358-360 spisu) bol pre rozhodnutie veci vzhľadom na rozsah a dôvody zrušenia prvostupňového rozsudku irelevantný. Pri viazanosti právnym názorom krajského súdu sa okresný súd týmto obsahom podania v rámci rozhodovania veci ani nemohol zaoberať.

17. Súd opätovne vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov v rozsahu uloženom krajským súdom (v zrušenom rozsahu) vo vzťahu k nároku žalobcu na zmluvný úrok z úveru vo výške 5,90 % zo sumy 7 510,58 od 01.03.2019 do zaplatenia (po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru) a vo vzťahu k splatnosti žalobcovi priznaného nároku, resp. k povoleniu žalovanej uhradiť dlh v splátkach.

18. Pokiaľ sa jedná o uplatnený zmluvný úrok z úveru (po predčasnej splatnosti úveru) okresný súd zistil, že celková suma, ktorú mala žalovaná žalobcovi z titulu predmetnej zmluvy o úvere zo dňa 23.06.2017

zaplatiť bola vo výške 11 098,08 eur (č.l. 5 rub spisu). Istina z toho bola vo výške 9 300 eur (č.l. 5 spisu). Zmluvné úroky tak boli vo výške 1 798,08 eur (11 098,08 eur - 9300 eur). Úroky vo výške 116,32 eur boli žalobcovi priznané v poradí prvým rozsudkom (č.l. 179 spisu). Žalovaná preukázateľne a nesporne zaplatila žalobcovi sumu 722,34 eur (č.l. 33 rub spisu). Zmluvný úrok tak z titulu úverovej zmluvy predstavuje, aj podľa vyčíslenia zo strany žalobcu v podaní zo dňa 13.01.2022, sumu vo výške 959,42 eur (1 798,08 eur - 116,32 eur - 722,34 eur).

19. Pokiaľ sa jedná o povolenie splátok žalovanej oboznámením žalovanou predložených listinných dôkazov okresný súd zistil a zároveň mal preukázané, že žalovaná nie je vydatá. Žije s partnerom, s ktorým má dve maloleté deti. Bývajú v čiastočne prerobenom rodinnom dome, na ktorom žalovaná má spoluvlastnícky podiel 1 k celku. Na dome je zriadené záložné právo pre Prima banka Slovensko, a.s.. Partner žalovanej si na kúpu rodinného domu zobral hypotéku vo výške 109 800 eur so splátkou vo výške 294,59 eur. Partner žalovanej pracoval na živnosť. Počas COVID 19 prišiel o prácu a živnosť musel pozastaviť, pričom ju má pozastavenú do 10.08.2026. Partner žalovanej zamestnaný na pracovný pomer toho času nie je, chodí však na príležitostné brigády. Žalovanej skončil rodičovský príspevok v mesiaci 1/2022. Žalovaná nastúpila do práce s čistým mesačným príjmom od 400 do 500 Eur. Žalovaná poberá na dve deti rodinné prídavky spolu vo výške 51,76 Eur mesačne. Žalovaná je spoludlžníkom pri hlavnom dlžníkovi, ktorým je jej partner, na úverovej zmluve s výškou úveru 45 000 eur a mesačnou splátkou 285,89 eur od veriteľa Prvá Stavebná sporiteľňa, a.s.. Mesačné výdavky žalovanej pozostávajú z výdavkov na obedy deťom v škole a škôlke spolu od 50 eur do 61,20 eur, záleží aký je dlhý mesiac, na tanečný krúžok staršej dcéry 110 eur, na umeleckú školu staršej dcéry 21 eur, telefón 30,99 eur a stravu.

20. Na základe takto zisteného skutkového stavu veci v zrušenom rozsahu okresný súd danú vec posúdil podľa príslušných zákonných ustanovení.

Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ust. § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa ust. § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 3 ObchZ dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len "zákon"), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľ má právo kedykoľvek počas doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere spotrebiteľský úver úplne alebo čiastočne splatiť pred dohodnutou lehotou splatnosti. V takom prípade je spotrebiteľ povinný uhradiť úrok a náklady vzniknuté len za časové obdobie od poskytnutia spotrebiteľského úveru do jeho splatenia..

Podľa § 232 ods. 2, 3, 4 CSP ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

21. Okresný súd v prípade uplatneného zmluvného úroku vo výške 5,90 % ročne zo sumy 7 510,58 eur od 01.03.2019 do zaplatenia, t.j. v celkovej sume 959,42 eur (bod 12 tohto rozhodnutia) vychádzal z vyššie citovaných zákonných ustanovení, ako aj z právneho záveru krajského súdu v zrušujúcom uznesení a tiež z právneho záveru vyplývajúceho odôvodnenia uznesenia NS SR sp. zn. 5Cdo 42/2020 zo dňa 16.06.2020. Okresný súd žalobcovi priznal zmluvný úrok (tak ako si žalobca aj uplatnil) vo výške 959,42 eur, ktorá suma (resp. jej výpočet) vyplýva z bodu 12 tohto rozhodnutia. Okresný súd dospel k záveru, že priznanie zmluvného úroku vo výške 959,42 eur je v zmysle citovaných zákonných ustanovení, uvedených záverov krajského, ako aj najvyššieho súdu dôvodné, nakoľko sa jedná o dohodnutý zmluvný úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností žalovaná zaplatila ako cenu peňazí. Jedná sa o odplatu za poskytnutý úver vo výške, ktorú si žalovaná so žalobcom ako veriteľom dohodla (5,90 % č.l. 5 spisu) a ktorú do rozhodnutia okresného súdu nesporne neuhradila. Žalovaná v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy presne vedela, že zmluvné úroky bude povinná žalobcovi za poskytnuté peniaze zaplatiť. Pri uzatváraní úverovej zmluvy so žalobcom si žalovaná dohodla aj dobu trvania zmluvy, resp. vopred dohodnuté obdobie (do 26.06.2023). Výška zmluvného úroku bola stanovená určito, jasne a zrozumiteľne v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Navyiac aj sám žalobca si v zmysle záverov Najvyššieho súdu SR v uznesení sp. zn. 5Cdo 42/2020 uplatnil zmluvné úroky len vo výške 959,42 eur ako cenu peňazí, ktorú by žalovaná zaplatila aj pri riadnom plnení úverovej zmluvy (č.l. 336 rub spisu). Okresný súd dodáva, že súd je viazaný rozsahom žaloby.

22. Okresný súd vo vzťahu k splatnosti žalobcovi priznaného nároku uvádza, že žalovanej opätovne aj po zrušení krajským súdom povolil splátky, nakoľko žalovaná v konaní tvrdila a aj preukázala, že v čase rozhodovania okresného súdu (k 13.06.2022) nie je schopná priznaný nárok (spolu s nárokom právoplatne priznaným v poradí prvým rozsudkom v nedotknutej časti) uhradiť jednorázovo. Okresný súd žalovanej povolil uhradiť žalobcovi dlh s príslušenstvom v splátkach vo výške 500 eur mesačne. Súd mal za to, že momentálna finančná, majetková, sociálna a príjmová situácia žalovanej je osobitnou okolnosťou, ktorá možnosť splácania odôvodňuje. Príjem žalovanej je vo výške cca 500 eur mesačne, má vyživovaciu povinnosť k dvom maloletým deťom. Žije s druhom v rodinnom dome, na ktorého kúpu si brali hypotekárny úver so splátkou 285,89 eur. Okresný súd pri povolení splátok tiež prihliadal na tvrdené výdavky žalovanej cca 200 eur (obedy v škole, krúžky, telefón), ako aj zohľadňoval bežné každodenné výdavky žalovanej. Okresný súd povolil žalovanej splátky aj vzhľadom na skutočnosť, aby jednorázovým plnením dlhu nedošlo k ohrozeniu výživy maloletých detí. Žalovaný tiež zohľadnil, že žalovaná na dlh žalobcu v priebehu času (od v poradí prvého rozhodnutia okresného súdu) uhradila už cca 3000 eur, z čoho vyplýva evidentná snaha žalovanej dlh žalobcovi splácať a splatiť. Súd okrem pomerov žalovanej prihliadal aj na skutočnosť, že žalobca je spoločnosť, ktorá je na ekonomickom trhu niekoľko rokov,

má stabilné postavenie a uhradenie dlhu vo forme splátok ho nijakým výrazným spôsobom neovplyvní. Žalovanej však okresný súd neumožnil splátky len vo výške 150 eur mesačne, tak ako žalovaná žiadala. Okresný súd vychádzal zo skutočnosti, že v predmetnej zmluve sa žalovaná zaviazala na splátku 154,14 eur s úplným splatením poskytnutých peňazí najneskôr do 26.06.2023. Žalovaná nesporne porušila povinnosti zmluvy, úver z predmetnej zmluvy nesplácala riadne a včas. Súd nepovažoval za spravodlivé (po zrušení rozhodnutia krajským súdom a zohľadnení odvolacej argumentácie žalobcu), voči žalobcovi, povoliť žalovanej, už po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, splácať priznaný nárok v splátke len vo výške 150 eur, t.j. splátke menšej ako z titulu zmluvného záväzku. Okresný súd pre spravodlivé usporiadanie veci vychádzal z konečnej splatnosti úveru najneskôr do 26.06.2023, t.j. od rozhodnutia súdu (k 13.06.2022) ešte cca 12 mesiacov. Žalovaná je podľa prvého rozsudku v nedotknutej časti povinná zaplatiť žalobcovi sumu 7 626,90 eur + úroky z omeškania k 13.06.2022 vo výške 1 253,74 eur. Okresný súd týmto rozhodnutím priznal žalobcovi voči žalovanej nárok na zmluvné úroky vo výške 959,42 eur. Žalovaná tak bola povinná žalobcovi uhradiť sumu spolu 9 839,72 eur k 13.06.2022. Žalovaná však nesporne žalobcovi dňa 26.05.2022 zaplatila 2 705 eur a dňa 11.06.2022 sumu 1000 eur (č.l. 373, 447 spisu). Zostatok dlhu žalovanej voči žalobcovi tak k času rozhodovania súdu predstavuje sumu cca vo výške 6 134,72 eur (9 839,72- 2705-1000). Súd tak povolil žalovanej dlh splatiť vo výške 500 eur mesačne, ktorý dlh žalobkyňa takto splatí cca do konečnej splatnosti dohodnutej v úverovej zmluve, t.j. cca do 26.06.2023. Takéto usporiadanie veci medzi stranami sporu sa okresnému súdu javilo ako spravodlivé, zodpovedajúce tak finančnej situácii žalovanej, ako aj nároku žalobcu na vrátenie poskytnutých finančných prostriedkov v primeranej dobe, ako aj skutočnosti, že žalovaná porušila svoje povinnosti vyplývajúce jej z dohodnutého úverového vzťahu, za ktoré porušenie je povinná niesť následky napríklad v podobe vyšších ako dohodnutých splátkach.

23. Pre úplnosť dôvodov tohto rozhodnutia okresný súd dodáva, že v poradí prvý rozsudok okresného súdu zostal nedotknutý v časti o zaplatenie sumy 7 633 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 7 626,90 eur od 01.03.2019 do zaplatenia. Okresný súd sa nezaoberal (a ani vzhľadom na rozsah zrušenia prvého rozhodnutia nemohol zaoberať) tvrdeniami žalovanej v podaní zo dňa 30.05.2022 vo vzťahu k odbornej starostlivosti žalobcu pri poskytovaní úveru žalovanej a overovaní bonity žalovanej, nakoľko uvedené tvrdenia boli nad rámec rozsahu zrušeného v poradí prvého rozsudku. Odvolanie žalovanej bolo odmietnuté. Okresný súd v konaní po zrušení rozhodnutia je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu. Vzhľadom na viazanosť okresného súdu právnym názorom odvolacieho súdu, okresný súd už nepovažoval za možné zaoberať sa ani námietkami žalovanej vo vzťahu k odmietnutiu odvolania žalovanej ako neskoro podaného. Okresný súd dodáva, že z jeho pozície mu neprislúcha (a ani nemôže) hodnotiť (posudzovať) právny názor krajského súdu.

24. Súd na záver uvádza, že nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny (k tomu ÚS SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09) základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty. Okresný súd tiež poukazuje na uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo/17/2017 a tiež uznesenie ÚS SR sp. zn. II ÚS 366/2018.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

25. O trovách konania súd rozhodol na základe ustanovenia § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP a § 396 ods. 3 CSP tak, že žalobca má voči žalovanej ako plne úspešná strana sporu nárok na náhradu trov tak prvostupňového ako aj trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % trov konania.

Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.